

PROGRAM PRACOWNI - na rok akademicki 2022/2023

1) **Nazwa Pracowni:**

PRACOWNIA OTWARTYCH INTERPRETACJI SZTUKI

* Pracownia Otwartych Interpretacji Sztuki może być wybierana jako pracownia artystyczna wolnego wyboru przez studentów i studentki kierunku Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuk Plastycznych (np. I i II roku studiów II stopnia). W Pracowni mogą być realizowane dyplomy licencjackie i magisterskie na ww. kierunku. Pracownia jest również otwarta dla studentów i studentek z innych Wydziałów UAP jako artystyczna pracownia wolnego wyboru. Obowiązkowy przedmiot realizowany przez Pracownię dla studentów i studentek Wydziału Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa, kierunku: Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuk Plastycznych na II roku studiów I stopnia to – **Otwarte Interpretacje Sztuki – wprowadzenie (patrz: karta przedmiotu).**

2) **Kierownik Pracowni:**

imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, kontakt służbowy

RAFAŁ ŁUBOWSKI, DR HAB. / PROF. UAP, rafal.lubowski@uap.edu.pl

3) **Asystent (jeśli jest):**

imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, kontakt służbowy

MGR ALEKSANDER RADZISZEWSKI, aleksander.radziszewski@uap.edu.pl

4) **Wydział:**

EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ I KURATORSTWA

5) **Sala:**

nr sali, budynek

34, bud. „E” UAP (także: konsultacje w ramach video-konferencji)

6) **Ogólna formuła zajęć:**

(formuła prowadzenia zajęć, np. wykłady, seminaria, konsultacje, ćwiczenia, korekty zadanych tematów, warsztaty, praca w laboratorium, projekty i prace terenowe – plenery, inne zajęcia praktyczne itp.)

ĆWICZENIA, KOREKTY ZADANYCH TEMATÓW, KONSULTACJE, WYKŁADY

7) **Ogólne treści merytoryczne (odpowiadające zapisom z kart przedmiotów realizowanych w pracowni):**

Pracownia Otwartych Interpretacji Sztuki w swych założeniach programowych łączy aktywność z dziedziny tworzenia realizacji artystycznych z próbami namysłu teoretycznego na temat sztuki i jej zagadnień. Powstające w ramach programu pracowni wypowiedzi artystyczne mają reprezentować powiązania, dialog i relacje z innymi dziełami sztuki i postawami twórczymi w celu formułowania wieloznacznych refleksji typu: „sztuka o sztuce”, „sztuka o kulturze”, „sztuka o artystycznych językach i tradycjach twórczych”. Nazwa pracowni wskazuje na to, że: po pierwsze – dopuszczalna jest szeroko rozumiana swoboda w doborze medium i rozwiązań wizualnych w przypadku tworzenia realizacji artystycznych (od środków tradycjonalistycznych po zdecydowanie niekonwencjonalne), oraz po drugie – że powstające prace miałyby się cechować wieloznacznością i otwartością formułowanych przekazów i sposobów myślenia o sztuce. Realizacje tego rodzaju mogą być ciekawe i cenne z kulturowego punktu widzenia, bowiem stawać się one mogą nośnikami komentarzy na temat istniejących już dzieł sztuki lub przynajmniej częściowo formami niekonwencjonalnych przejawów tzw. para-krytyki artystycznej. Poza tym mogą one także stanowić ciekawy punkt wyjścia do podejmowania rozmaitych przedsięwzięć z dziedziny edukacji artystycznej, adresowanej do szerokiego kręgu młodzieży i dorosłych. Z drugiej natomiast strony można także z powodzeniem przekazywać przez tego typu realizacje artystyczne indywidualne deklaracje i poglądy twórcze.

Przykładowe, podejmowane zagadnienia teoretyczne: 1) Cytat w sztukach plastycznych: próba typologii i charakterystyki rozmaitych rodzajów wizualnych przytoczeń w sztuce współczesnej i dawnej; 2) Status i konteksty występowania kopii w rzeźbie i w sztukach plastycznych; 3) Falszyfikat, plagiat, fałszerstwo – naganne etycznie formy a-indywidualnego naśladownictwa sztuce; 4) Realizacje autotematyczne w sztuce dawnej i w sztuce współczesnej; i inne.

8) **Realizowane tematy/zadania: WYBRANE PROBLEMY ZADAŃ PRAKTYCZNYCH, OBJĘTYCH PROGRAMEM PRACOWNI (do wyboru i indywidualnej interpretacji):**

NIEKONWENCJONALNA „ALEGORIA” – realizacja przestrzenna, obrazująca wybrane pojęcie z teorii sztuki (takie jak np.: awangarda, tradycja, itp.), w taki sposób, aby stworzyć wieloznaczną refleksję „o sztuce” z możliwością aluzyjnego sugerowania również przesłań o innym charakterze;

GRA IKONOGRAFICZNA LUB KONWENCJONALNA – realizacja, podejmująca rodzaj refleksji na temat umowności określonych motywów ikonograficznych w sztuce, bądź jej określonych konwencji stylistycznych poprzez odniesienie do dzieł je reprezentujących na zasadach polemicznych;

WIZUALNA, WIELOZNACZNA ANALIZA WYBRANEGO DZIEŁA SZTUKI – propozycja takiego sposobu artystycznego odniesienia się do wybranego dzieła sztuki dawnej lub współczesnej, aby uruchomić element analizy jego treści, bądź zawartych w nim rozwiązań artystycznych w inny i bardziej otwarty sposób niż podejmuje to analiza w postaci teoretycznego tekstu;

„HOMMAGE À ...” – próba niekonwencjonalnego odniesienia się do dzieła, twórczości czy praktyk artystycznych wybranego twórcy na zasadach afirmatywnych bądź polemicznych z jednoczesną próbą stworzenia komentarza „meta-artystycznego”;

REALIZACJA WIZUALNA O SZTUCE JAKO NIEKONWENCJONALNA FORMA PARA-KRYTYKI ARTYSTYCZNEJ – próba stworzenia pracy przestrzennej, która dokonywałaby niekonwencjonalnie pojmowanej analizy, komentarza lub krytyki określonej postawy, wydarzenia lub zjawiska artystycznego z kręgu sztuki aktualnej;

REALIZACJA WIZUALNA O SZTUCE JAKO MOŻLIWOŚĆ ARTYKULACJI INDYWIDUALNEJ I OSOBISTEJ JEDNOCZEŚNIE DEKLARACJI TWÓRCZEJ;

EDUKACYJNY POTENCJAŁ REALIZACJI WIZUALNEJ O SZTUCE – próba stworzenia wypowiedzi artystycznej, która stałaby się ciekawym punktem wyjścia, pretekstem, czy przedmiotem akcji o charakterze edukacyjnym dla młodzieży i dorosłych.

- 9) **Wymagania wstępne** (odpowiadające zapisom z kart przedmiotów realizowanych w pracowni i inne jeśli są):

Ogólne kompetencje z dziedziny takich dyscyplin wiedzy jak: historia sztuki oraz określony zasób indywidualnych doświadczeń artystycznych.

- 10) **Spis zalecanych lektur** (odpowiadające zapisom z kart przedmiotów realizowanych w pracowni i inne jeśli są)

a. podstawowe: -----

b. uzupełniające:

Boettner-Łubowski R., *Dyskurs kopii a przestrzenie doświadczeń rzeźby. Część I*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 3/2004;

Boettner-Łubowski R., *Dyskurs kopii a przestrzenie ... Część II*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 4/2004;

Boettner-Łubowski R., *Dyskurs kopii a przestrzenie ... Część III*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 1-2/2005;

Boettner-Łubowski R., *Rzeźbiarskie cytaty struktur. Część I*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 4/2005;

Boettner-Łubowski R., *Rzeźbiarskie cytaty struktur. Część II*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 1/2006;

Kęmbłowski J., *W sprawie wartościowania kopii w sztukach plastycznych*, w: „O wartości dzieła sztuki”, Ryszkiewicz A. (red.), Warszawa 1968;

Kostołowski A., *Od kopii do plagiatu i z powrotem*, w: „Dyskurs. Zeszyty Naukowo-Artystyczne Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu”, nr 1/2003-2004;

Morawski St., *O cytacie bez cytatu*, w: „Nurt. Miesięcznik społeczno-kulturalny”, nr 8/1966;

Sztabiński G., *Awangarda a postmodernizm: zagadnienie cytatu*, w: „Awangarda w perspektywie postmodernizmu”, Dziamski G. (red.), Poznań 1996;

Sztabiński G., *Cytat i gra. Problem postmodernizmu w sztukach plastycznych*, w: „Postmodernizm po polsku”, Łódź 1988;

Van de Waal H. (H.), *Problemy stylistyczne falsyfikatu* (1962), w: „Pojęcia, problemy, metody współczesnej nauki o sztuce”, Białostocki J. (red.), Warszawa 1976;

+ odniesienia do innych lektur w miarę danych potrzeb, wynikających z toku zajęć i realizowanych projektów.

- 11) **Język wykładowy** (język, w jakim prowadzony może być przedmiot):

POLSKI